

AILÁ DE NADAL

1. Coplas de Nadal de Soutoxuste
2. Maitines de Montemaior
3. Reises de Bendollo
4. Aninovo de 1860
5. Caminiño, Caminiño

Ailá está composto por Ángela Carou (voz e percusións), Manuele Pardo (voz, percusións e gaita), Abel Gañete (trompeta e fliscornio) e Xan Pampín (acordeón, bombo e pianos).

Neste álbum participaron como convidados especiais Gutier Álvarez (zanfona), Pedro Pascual (mandolina, percusións, guitarra acústica e guitarra española, bouzuki), Antía Vázquez (voz), Uxía Cabanas e Andrea Cabanas (voces), Nikolay Velikov (violín), Uxía García Conde (frauta traveseira) e Manuel Rey Romero (tambor).

Máis información:

Ailá
DE NADAL

CONCERTO
DIDÁCTICO DE
NADAL

AILÁ

20 de decembro de 2023

Coplas de Nadal de

Soutoxuste

Somos os de Soutoxuste
aquí lles vimos cantar,
coas cariñas alegres
cheas de *felicidad*,
coas cariñas alegres
cheas de *felicidad*.

Vinde mociños e mozas
vinde ver o noso ben,
que está durmido nas pallas
na chouciña de Belén,
que esta durmido nas pallas
na chouciña de Belén.

Señores, nos despedimos
que nos queremos marchar
que de aquí a Soutoxuste
temos moitiño que andar,
que de aquí a Soutoxuste
temos moitiño que andar.

Maitines de Montemaior

As festiñas de Nadal
son festiñas de alegría
camiñando vai José
e mais a *Virgen* María.

*Cuando a Belén llegaron
La medianoche sería
Abre las puertas puertero
A José y a María.*

A la media noite en ponto
la *Virgen parido había*
Tivo un neno tan fermoso
que *el mismo Dios parecía*.

Reises de Bendollo

Reises, Reises miña tía
chouriciños á potiña.
Reises, Reises miña tía
chouriciños á potiña.

Dénolo aguinaldo
unque sea pouco
chouriciño e medio
e *mitá* do outro,
dénolo aguinaldo
se nolo ha de dar,
que somos de *lexos*
temos que marchar.

Estas portas son de ferro
eiquí vive un *caballero*
eiquí vive e vivirá
e o aguinaldo nos dará.

Dénolo aguinaldo
unque sea pouco
chouriciño e medio
e *mitá* do outro,
dénolo aguinaldo
se nolo ha de dar,
que somos de *lexos*
temos que marchar.

Estas portas son de pino
aquí vive un gran *cochino*
eiquí vive e vivirá
e o aguinaldo non nos dá.

Aninovo de 1860

Despedida de ano vello
entradiña de aninovo
os señores desta casa
as conten con grande gozo.

Catro mancebos xuntiños,
aquí xuntiños estamos
e tan cansados os catro
que é preciso alimentarnos.

De moi ben lonxe xa vimos;
moito que andar *inda* falta
as forzas piden reparo,
Mollo as górxas, e non de auga.

Chouriziños, longanizas
uña de porco, *fuciño*,
de xamón dúas tortillas,
con dous xerriños de viño.

Abran as portas, Señores,
que por honrados nos temos
e sabe *Dios* se para o ano
á porta lles cantaremos.

De cantar xa nos cansamos;
por pobres non nos desprecien,
que, *s' algo* os ricos non dan
os pobres mal se remexen.

Vivan e vivamos todos,
que para todos *Dios* dou;
Saudiñas; cante o merlo;
adiós ano que acabou.

Aninovo, *benvenido*,
pórtate ben para nós
e coa xente *d' esta* casa,
que a todos nos *criou Dios*.

Caminiño, Caminiño

Caminiño caminiño,
caminiño de Belén,
caminiño de Belén.
Como o camiño era *largo*
ao neno pegoulle a sede,
ao neno pegoulle a sede.

Non pidas auga, meu neno
Non pidas auga Manuel,
Non pidas auga Manuel.
Viron unha laranxeira
Cheíña a máis non poder,
Cheíña a máis non poder.

O dono da laranxeira
é un cego que non ve,
é un cego que non ve.
Cego dáme unha laranxa
para o neno que trae sede,
para o neno que trae sede.

Colla vostede as que queira
as que poida apetecer,
as que poida apetecer.
O neno como era neno
non deixaba de coller,
non deixaba de coller.

Pero as que collía a Virxe
pero as que collía a Virxe
volvían a florecer,
volvían a florecer.

Apenas marchou a Virxe,
Apenas marchou a Virxe,
o cego comeza a ver,
o cego comeza a ver.

Quen sería esa señora
que me fixo tanto ben?
que me fixo tanto ben?
que me fixo tanto ben?
que me fixo tanto ben?